

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
KANTON 10
OPĆINSKI SUD U LIVNU
Broj: 68 0 P 050748 18 P
Livno, 26.11.2019. godine

OPĆINSKI SUD U LIVNU, sudac Jurica Babić, u pravnoj stvari tužitelja B.V. iz mjesta Grborezi, Općina Livno, koga zastupa punomoćnik Niko Batinić, odvjetnik iz Mostara, ul. Kralja Petra Krešimira IV L1, protiv tuženika 1. Županijska bolnica „dr. fra Mihovil Sučić“ Livno, sjedišta ul. Sv. Ive broj 1 Livno, koga zastupa Slaven Jukić, odvjetnik iz Livna ul. Kneza Mutimira bb, i tuženika 2. Sveučilišna klinička bolnica Mostar, sjedišta ul. Kralja Tvrtka bb Mostar, koga zastupa punomoćnik Davor Šilić, odvjetnik iz Mostara, ul. Stjepana Radića 60/1, radi naknade štete, vps 60.000,00 KM, nakon održane i zaključene glavne, usmene i javne rasprave, koja je održana dana 8.11.2019. godine, u prisutnosti punomoćnika parničnih stranaka, dana 26.11.2019. godine donio je sljedeću:

P R E S U D U

I./ **Odbija se tužbeni zahtjev** kojim tužitelj traži da se tuženici obvežu, na ime naknade nematerijalne štete, isplatiti tužitelju iznose i to na ime pretrpljene duševne boli zbog umanjenja životne aktivnosti iznos od 50.000,00 KM, na ime pretrpljene boli iznos od 10.000,00 KM te na ime pretrpljenog straha iznos od 10.000,00 KM, kao i zahtjev kojim se traži isplata na ime naknade štete u vidu smanjene mogućnosti napredovanja i izgubljene zarade kao mjesečnu rentu, a kao dospjele mjesečne ukupne iznose, iznose od 20.640,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počevši od dana podnošenja tužbe pa do isplate, kao i zahtjev za isplatu na ime naknade štete u vidu smanjene mogućnosti napredovanja i izgubljene zarade, kao mjesečnu pojedinačni rentni u iznos od 860,00 KM, na način da svaki pojedinačni mjesečni rentni iznos dopijeva svakog 5. u narednom mjesecu pa nadalje, sve dok se okolnosti ne promjene počevši od momenta podnošenja tužbe pa do isplate, **kao pravno neosnovan.**

II./ Obvezuje se tužitelj u roku od 30 dana naknaditi 1. tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 4.165,20 KM (*četiritisućestotinušezdesetpet konvertibilnih marka i dvadeset pfeninga*) a drugo tuženiku naknaditi troškove postupka u iznosu od 4.329,00 KM KM (*četiritisućetristotinedvedesetidevet konvertibilnih maraka*), dok je tužitelj u obvezi sam snositi svoje troškove postupka.

O b r a z l o ž e n j e

Tužitelj je dana 13.11.2018. godine podnio tužbu protiv tuženika, radi naknade štete. U tužbi navodi u bitnome da se nakon određenih zdravstvenih problema, sa uputnicom od 26.10.2016. godine, javio kod prvo tuženika. Urađen mu je radiološki

nalaz 27.10.2016. godine, neurološki nalaz i nalaz po liječniku opće kirurgije dana 29.10.2016. godine. Tom prilikom mu je evidentirana dijagnoza „Cauda equinae“ (tkz. Konjski rep) koja će se poslije ispostaviti kao adekvatna. Nakon urađenog radiološkog nalaza 31.10.2016. godine, tužitelj je hitno hospitaliziran dana 15.11.2016. godine kod drugo tuženika, gdje boravi do 18.11.2016. godine. Tu mu je urađen operativni zahvat, odnosno zahvat stručnog naziva „lamectomia S I et partim L5 V, SII i Decompressio canalis spinalis“ koji je kao takav naveden u otpusnom pismu. Također je kod drugo tuženika tužitelj obavio i ostale tretmane, te posjeduje nalaze klinike za fizikalnu medicinu od 12.1.2017. godine, radiološki nalaz od 16.1.2017-19.1.2017. godine, nalaz ambulate za neurokirurgiju od 10.5.2017. do 30.5.2017. godine. Posjeduje i hitni neurološki nalaz prvo tuženika od 5.6.2017. godine, te nalaz Klinike za fizijatriju i rehabilitaciju SKB Sarajevo od 5.3.2017. godine. Nakon izvršenog operativnog zahvata, tužitelj osjeća velike zdravstvene probleme u vidu živčane utrnulosti i neosjetljivosti, oduzetosti pojedinih organa, poglavito zdjelice, teškoća vezanih za kontrolu mokrenja i drugih fizioloških funkcija, kao i kontrolu nogu. Poradi zdravstvenih problema odlazi i u Polikliniku „Korak“ u Splitu, RH, koja mu je uradila nalaz 10.12.2016. godine, 21.1.2017. godine, 28.4.2017. godine i 2.6.2017. godine. Obzirom na način i ishod liječenja, učinjenih operativnih zahvata, imajući u vidu postavljenju dijagnozu, tužitelj smatra da su od strane tuženika učinjeni profesionalni propusti koji su rezultirali visokim stupnjem invalidnosti tužitelja. Tužitelj se poziva na obveza svakog liječnika da pacijentu omoguću pristupačnu i adekvatnu zdravstvenu uslugu, točno obavještenje i poduku o svim pitanjima koja se tiču njegovog zdravstvenog stanja, izbor između više oblika medicinske intervencije koju mu ponudi liječnik i pravo na informiranje, koju tuženici nisu poštivali. Obveza je svih sudionika obveznih odnosa da izvršavaju svoje obaveze iz svoje djelatnosti sa povećanom pažnjom, prema pravilima struke i običajima. Kod dijagnoze, koja je uspostavljena, tužitelj smatra da mu je bilo potrebno uraditi hitnu dekompresiju spinalnog kanala, koja je najbolja mogućnost liječenja, u cilju olakšanja pritiska na živce cauda equinae, uklanjanjem kompresijskih struktura i povećanjem raspoloživog prostora za živce u spinalnom kanalu. Tradicionalno, sindrom „cauda equina“ smatra se hitnom kirurškom situacijom, s kirurškom dekompresijom koja se mora izvršiti u roku od 48 sati od pojave simptoma. Prvo tuženik bez obzira na postavljenu dijagnozu, ne radi hitnu kiruršku intervenciju, niti upućuje tužitelja da istu netko drugi završi, nego tek 15.11.2016. godine dolazi do drugo tuženika, gdje radi operativni zahvat. Kod drugo tuženika se radi operacijski zahvat, ali na način da nisu rađeni transverzalni presjeci, dekompresija spinalnog kanala koja je najbolja mogućnost liječenja uklanjanjem kompresijskih struktura i povećanjem raspoloživog prostora za živce u spinalnom kanalu, kroz područje stenoze S1-S2, nego tamo gdje nema stenoze. Što se tiče drugo tuženika, tužitelj smatra da je čak uradio zahvat na krivome mjestu. Tako kod prvo tuženika ne postoji adekvatna hitna stručna reakcija, a drugo tuženik reagira na pogrešan način, što u konačnici završava tragično za tužitelja, i to stupnjem invalidnosti od 90% i visokim stupnjem umanjenja životne aktivnosti, uslijed čega trpi strah i bol. Obzirom na takav stupanj invalidnosti, tužitelj nije u mogućnosti naći adekvatan posao. Time mu je nastupila smanjena mogućnost napredovanja i rezultira izgubljenom zaradom. Prema Zakonu o pravima, obvezama i odgovornosti pacijenata F BiH, tužitelj smatra da proizlazi odgovornost tuženih za adekvatan medicinski, pa i deontološki tretman njega kao pacijenta, koji je u konkretnom slučaju izostao. Time su tuženici dužni naknaditi štetu, koja se ogleda u vidu pretrpljenih duševnih bolova zbog umanjenja životne

aktivnosti, pretrpljenog straha i bola, te smanjenom mogućnosti napredovanja i izgubljene zarade, kako to traži u tužbenom zahtjevu, pobliže opisanom pravorijekom presude.

Prvo tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom postupka osporava u cijelosti navode tužbe i tužbeni zahtjev, ističući da isti nije pravno osnovan zbog nedostatka pasivne legitimacije, te predlaže sudu da isti odbije i naknadi tuženiku troškove postupka. Tuženik smatra da na njegovoj strani nema propusta koji su rezultirali visokim stupnjem invalidnosti, jer je tužitelj operativni zahvat imao kod drugo tuženika. U konkretnom slučaju ne može se raditi o solidarnoj odgovornosti tuženih jer tužitelj nije operiran u Livnu, i u odnosu na komplikacije koje su nastale, prvo tuženik ne može snositi odgovornost. Iz činjeničnih navoda tužbe ne može se utvrditi odgovornost prvo tuženika, jer ostaje nejasno u kojem smislu je izostala adekvatna hitna stručna reakcija.

Drugo tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom postupka osporava pravnu osnovanost i visinu tužbenog zahtjeva. Prvenstveno ističe da tužba nije uređena u skladu sa čl. 53. st. 2. ZPP-a, odnosno ne sadrži činjenice na kojima zasniva svoj tužbeni zahtjev, a niti dokaze kojim se utvrđuju činjenice, pa stoga predlaže da se tužba odbaci. Nadalje, drugo tuženik ističe neosnovanost paušalnih navoda da su za njegovo zdravstveno stanje odgovorni liječnici SKB Mostar, budući da nema apsolutno nikakav dokaza da bi potkrijepili takve tvrdnje. Tuženik obrazlaže na koji način bi se temeljila odgovornost zdravstvene ustanove, koja je subjektivne prirode, odnosno da ustanova odgovara za štetu pacijentu ako njeni liječnici i drugo medicinsko osoblje nisu postupali u skladu sa pravilima medicinske struke i odgovarajućom pažnjom, pa iz takvog ponašanja nastane šteta. Građanska odgovornost zdravstvene ustanove postoji ako se dokaže da u danim okolnostima liječnici i zdravstveno osoblje nisu postupali onako kako je trebalo. Zdravstvena ustanova koja vrši medicinsku intervenciju može odgovarati samo za one posljedice intervencije koje nastanu uslijed nestručnog, nepažljivog i nepropisnog rada njezinih radnika, dakle za posljedice koje se mogu pripisati u krivnju liječnicima i drugom osoblju za koje tvrdnje tužitelj, nema niti jedan dokaz. Tužba se zasniva na tužiteljevom uvjerenju da mu je do narušavanja zdravstvenog stanja došlo krivnjom liječnika, što je pogrešno, i stoga traži da sud odbije tužbe zahtjev.

Sud je dokazni postupak proveo izvršivši uvid u cijeli spis i čitanjem isprava iz spisa:

- Radiološki nalaz Županijske bolnice“ fra Mihovil Sučić“, liječnik dr. D. Č. od 27.10.2016. godine,
- Nalaz neurološke ambulante Županijska bolnica“ fra Mihovil Sučić“, liječnik dr. A. B., od dana 29.11.2016. godine,
- Nalaz Županijska bolnica“ fra Mihovil Sučić“, liječnik Dr. M. B. od dana 29.10.2016. godine,
- Nalaz Doma zdravlja Livno odjel hitne medicinske pomoći broj: 8430/16 od 29.10.2016. godine,
- Radiološki nalaz Županijske bolnice“ fra Mihovil Sučić“, liječnik dr. D. Č. od 31.10.2016. godine,
- Nalaz neurološke ambulante Županijska bolnica“ fra Mihovil Sučić“, liječnik dr. A. B., od dana 22.11.2016. godine,
- Nalaz neurološke ambulante Županijska bolnica“ fra Mihovil Sučić“, liječnik dr. A. B., od dana 24.1.2017. godine,

- Nalaz neurološke ambulante Županijska bolnica“ fra Mihovil Sučić“, liječnik dr. A. B., od dana 10.4.2017. godine,
- Nalaz neurološke ambulante Županijska bolnica“ fra Mihovil Sučić“, liječnik dr. A. B., od dana 9.11.2017. godine,
- Nalaz neurološke ambulante Županijska bolnica“ fra Mihovil Sučić“, liječnik dr. A. B., od dana 1.2.2018. godine,
- Otpusno pismo Sveučilišne kliničke bolnice Mostar od 18.11.2016. godine,
- Nalaz klinike za fizikalnu medicinu Sveučilišne kliničke bolnice Mostar broj: 13/01/17 od 12.1.2017. godine liječnik mr.sc. A. V., dr. medicine,
- Nalaz klinike za kirurgiju Sveučilišne kliničke bolnice Mostar broj: 30/05/17 od 30.5.2017. godine, liječnik prof.dr.sc. B. S., prim.dr.med.
- Nalaz neurološke ambulante Županijska bolnica“ fra Mihovil Sučić“, liječnik dr. A. B., od dana 5.11.2017. godine,
- Nalaz Kliničkog zavoda za radiologiju, magnetna rezonanca Sveučilišne kliničke bolnice Mostar, broj naloga: 268601 od 19.1.2017. godine liječnik: prim. M. K.-V., dr. med.,
- Nalaz Klinike za fizikalnu medicinu i rehabilitaciju Sveučilišne kliničke bolnice Mostar broj: 13/01/17 od 12.1.2017. godine, liječnik mr.sc. Ana Vidačak, dr. med.,
- Nalaz Klinike za fizijatriju i rehabilitaciju, kabinet za urodinamiku SKB Sarajevo od 15.3.2017. godine, liječnik A. I. M.,
- Nalaz Poliklinike Korak od 10.12.2016. godine liječnik prof.dr.sc. M. V.,
- Nalaz Poliklinike Korak od 21.1.2017. godine liječnik prof.dr.sc. M. V.,
- Nalaz ocjena i mišljenje Instituta za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja Sarajevo, Odjeljenje za prvostupajski postupak medicinskog vještačenja Mostar broj: NI-PL-P-MO-5244/17 od 16.8.2017. godine,
- Nalaz Poliklinike Korak od 28.4.2017. godine liječnik prof.dr.sc. M. V.,
- Nalaz Poliklinike Korak od 2.6.2017. godine liječnik prof.dr.sc. M. V.,
- RTG snimak Od 16.12.2016. godine Županijska bolnica“ fra Mihovil Sučić,
- Radiološki nalaz od 27.10.2016. godine,
- Povijest bolesti za tužitelja B.V. kod 2. tužene,
- Anamneza tužitelja,
- Otpusno pismo od 18.11.2016. godine,
- Broj matičnog lista za tužitelja broj: 169851,
- Operacijski nalaz za tužitelja od 15.11.2016. godine,
- Evidencija ordinirane i primijenjene terapije za tužitelja B. V. odjel neurokirurgije za period od 15.11.2016. godine do 18.11.2016. godine,
- Rezultati medicinsko- biokemijskih pretraga od 15.11.2016. godine,
- Protokol medicinske sestre od 15.11.2016. godine,
- Uputnica za radiološki pregled sa radiologijskim nalazom i mišljenjem od 15.11.2016. godine,
- Protokol anestezije od 15.11.2016. godine,
- Temperaturna lista za tužitelja u periodu od 15.11.2016. god. do 18.11.2016. godine,
- Provedeno je saslušanje tužitelja kao parnične stranke,
- Saslušanje svjedoka J. I., M. B., svjedoka A. B. P., D. Č., G. L. i M. B..

- Provedeno je vještačenje po vještaku doc. Dr. H. B., stalnom sudskom vještaku iz Tuzle.

Na temelju 139. st. 1. toč. 3 ¹ZPP a u vezi sa čl. 138. ²Zakona o zdravstvenoj zaštiti, sud je oslobodio obveze svjedočenja M. B., koji je na upit suda izjavio da želi iskoristiti zakonsku mogućnost da odbije svjedočenje o činjenicama i okolnostima koje je saznao u sklopu obavljanja svoga poziva, liječnika. O toj mogućnosti sud je upoznao sve saslušanje liječnike kao svjedoke, A. B. P., D. Č., G. L. i M. B., koji su do saznanja o predloženim okolnosti došli kao liječnici, koji su se potvrdno izjasnili uz danu suglasnost tužitelja kao pacijenta. Prema čl. 42. ³Zakona o liječništvu, liječnik sve što sazna o zdravstvenom stanju pacijenta mora čuvati kao profesionalnu tajnu i ne smije je odati.

Sud je na ročištu glavne rasprave od dana 8.11.2019. godine donio rješenje kojim je odredio da se neće provesti dokaz saslušanjem svjedoka prof. dr. M. V. iz Zagreba, RH, jer je njegovo saslušanje kao svjedoka postalo nebitno za donošenje pravilne i zakonite odluke. Sud je takvo rješenje donio sukladno čl. 81. i 109. ZPP-a u skladu sa načelom ekonomičnosti postupka, kao i rezultata dotadašnjeg tijeka raspravljanja. Pozvani svjedok nije pristupio dva puta na glavnu raspravu, iako je uredno pozvan. Svjedok je poslao email sudu dana 28.8.2019. godine s molbom da se opravda njegov izostanak na ročištu 5.9.2019. godine, što je sud i uvažio, kao i njegovu molbu da ročištu bude zakazano za dan petak, a što je i zakazao 8.11.2019 (petak) uz suglasnost stranaka.

U skladu s odredbom čl.8. i 123.st.2. ZPP-a sud je savjesno i brižljivo cijenio sve dokaze zajedno i svaki dokaz posebno.

U parničnom postupku sud odlučuje u granicama zahtjeva koji je postavila stranka, na osnovu činjenica i dokaza koje je iznijela stranka, pa se, u slučaju da neka važna činjenica nije utvrđena ili se nije mogla utvrditi sa sigurnošću, primjenjuje pravilo teretu dokazivanja prema kojemu stranka koja nešto tvrdi dužna to i dokazati, sve u skladu s čl. 123. st. 1 ZPP-a.

Činjenice koje je stranka priznala pred sudom tokom parnice ne treba dokazivati, s ti da isprave koje je u propisanom obliku izdao organ vlasti, dokazuje istinitost onoga što se u njoj određuje, sve u skladu s čl. 125.st.1. i 132.st.1. ZPP-a.

Od procesnih prigovora, sud je prije svega uzeo u obzir prigovor tuženika o neurednosti tužbe, odnosno da tužba nije propisano sastavljena. U postupku zakazivanja glavne rasprave, sud prethodno preispitao tužbu u formalnom smislu, te je utvrdio da je ista propisno sastavljena i da sadrži sve bitne elemente koje mora sadržavati tužba u smislu čl. 53. st. 2. ZPP-a. Stoga je neosnovan prigovor drugo tuženika da je tužba neuredna, te da ju je trebalo odbaciti bez zakazivanja ročišta glavne rasprave.

Tužitelj je u završnom izlaganju prigovarao na tijek vođenja postupka, povrede postupka učinjene prilikom odlučivanja o tonskom snimanju ročišta glavne rasprave. Odredbom čl. 375 a) ZPP-a propisano je da se ročište pred sudom mogu tonski snimati, o tonskom snimanju odlučuje sud sam ili na prijedlog stranke, da protiv toga rješenja nije dozvoljena žalba i tonski snimak sa ročišta dostavlja se strankama. Sud je tako u tijeku postupka odredio da će se tonski snimati ročište glavne rasprave od dana 22.5.2019. godine, za koji je sačinjen prijepis 31.5.2019. godine, 5.9.2019. godine za koji je sačinjen

¹ Zakona o parničnom postupku ("Sl. novine FBiH" br. 53/03, 73/05 i 19/06, u daljnjem tekstu: ZPP).

² (Službene novine Federacije BiH broj 41/10)

³ Zakon o liječništvu (službene novine FbIH 56/13).

prijepis 10.9.2019. godine i konačno ročište od 8.11.2019. godine za koje je sačinjen prijem istog dana. Navodi o povredi zakona su paušalni, budući da tužitelj tijekom cijelog postupka nije zatražio dostavljanje, kako tonskog zapisa, tako niti prijepisa, i za to uplatio sudsku pristojbu, sve na način kako je to propisano odredbom spomenutog čl. 375 c) ZPP-a. Stoga, navodi o povredi postupka su ocijenjeni kao apsolutno neosnovani.

Iz navoda tužbe i iz izjave saslušanog tužitelja proizlazi da se on radi određenih zdravstvenih tegoba, koje su se manifestirale u vidu bolova u leđima, u predjelu „križa“ javio u Dom zdravlja Livno. Lakši problemi su se prvi put javili kada je podizao teški teret, otprilike dva do tri mjeseca prije nego se javio prvi put liječniku. Taj dan, po sjećanju 26.10.2016. godine bio je utorak prvi put dolazi u Dom zdravlja Livno. Nakon odrađene procedure sa pravljenjem kartera i dodjeljivanjem obiteljskog liječnika, snimio je RTG (rontgen) i dobiva preporuku da primi tri injekcije. Dva dana je uredno primao injekcije, dok je treću u dogovoru sa medicinskim osobljem, trebao primiti u subotu istog tjedna. Tada nastaju prvi veći problemi, od dotadašnje blage križobolje. Subotu ujutro dana 29.10.2016. godine, oko 6 sati budi se sa bolovima u trbuhu. Odlazi u bolnicu, gdje ga primaju na hitni kirurški prijem i neurološki pregled. Pošto je vikend, dobiva obavijest da tek u ponedjeljak može napraviti CT snimak. Kirurški je obrađen, stavljen mu je kateter i pušten je kući. U ponedjeljak, pošto je napravljen CT snimak, uz uputnicu dr. spec. urologije A. B., stupa u kontakt sa dr. L. i s kojim dogovara pregled u Mostaru. Sutradan, utorak ili srijeda, odmah ga prima L., preporučuje snimak magnetnom rezonancom, jer se sumnjalo na tumor. Vraća se u Livno, te od komisije dobiva uputnicu za snimanje magnetnom rezonancom. Po preporuci, uspio je izvršiti snimanje magneta, nekih 10- tak dana nakon javljanja i tada dogovara termin operacije sa dr. L.. Operacija je izvedena na području L5 i S1 kralježaka. Operacija je u konačnici odrađena 16. dan nakon što se prvi put javio u Bolnicu Livno. Operacija je protekla uredno bez nekih problema. Kada je izašao iz bolnice, nije mu bilo jasno zašto stalno nosi kateter, koji mijenja svakih 15 dana uz stalnu blokadu mjehura i stolice. U početku je dobio obavijest da će po proteku dva mjeseca od operacije, kateter biti izvađen i da će normalno živjeti, što se u konačnici nije dogodilo. Otišao je u privatnu polikliniku u Split, kod dr. M. V., po čijem mišljenju se navedeni operativni zahvat morao odraditi žurno, u roku od 48 sati, te da u današnje vrijeme takva dijagnoza ne postoji. Operacija nakon 15/16 dana je zakašnjela, te se po njegovom mišljenju radi o liječničkoj grešci. Nakon toga je predao za invalidsku mirovinu, što je i utvrđeno u stupnju od 100 % invalidnosti, te od invalidske naknade trenutno živi kao jedini izvor prihoda. Do invalidnosti je radio kao konobar, odnosno do 2014-2015. godine za dnevnicu od 20 KM, što je mjesečno cca 600,00 KM.

Tuženici u tijeku postupka nisu sporili činjenice da je tužitelj, radi zdravstvenih problema, javio kod prvo tuženika na Odjel neurologije, subotu dana 29.10.2016. godine. Nakon što su mu odrađene dijagnostičke pretrage od strane spec. radiologa, snimanjem CT-om i RTG-om, uz uputnu dijagnozu „Caudae equinae“, upućen je na liječenje kod drugo tuženika, na neurokirurgiju kod liječnika spec. neurokirurga, jer prvo tuženika ne pruža takvu uslugu. Nakon snimanja magnetnom rezonancom, tužitelj je kod drugo tuženika hospitaliziran 15. do 18.11.2016. godine, kada obavlja operativni zahvat na kralježnici. Unatoč izvršenom operativnom zahvatu, zdravstveno stanje tužitelja se nije popravilo.

Među strankama je sporno dali su posljedice koje su nastupile kod tužitelja uzrokom liječničke greške, odnosno greške u tretmanu zaposlenika tuženika 1. i 2., dali se isti može pripisati u krivnju liječnika i drugog osoblja zbog postupanja koje nije bilo u

skladu sa pravilima medicinske struke, dali je takvo postupanje nestručno, nepažljivo i nepropisno.

Kod utvrđivanja povrede medicinskog standarda tijekom pružanja usluge medicinskog postupanja ovaj sud polazi od sudske prakse, koja je pojam stručne greške u medicinskom postupanju napustila i zamijenila ga pojmom „greška u tretmanu“, koji pojam je širi od „stručne greške“, jer obuhvaća ne samo greške u liječenju, nego i greške u dijagnozi, profilaksiji (⁴zaštitne mjere za sprječavanje neke bolesti) i naknadnoj skrbi.

Iz iskaza svjedoka D. Č. proizlazi da je zaposlenik prvo tuženika kao liječnik specijalist radiologije, te da je radiološki obradio i izdao nalaze o zdravstvenom stanju tužitelja kada se javio u ŽB Livno. Prvi nalaz je sačinjen 27.10.2016. godine, gdje se sumnja na probleme na razini lumbalnog ili slabinskog 5. kralješka na prijelazu prema S1 sakralnom ili križnom kralješku, u smislu da je taj kralježak skliznuo naprijed, da je suzio spinalni kanal. Promjena ima na više nivoa, ali je najizraženiji upravo na tom dijelu. Dominantna radiološka pretraga u dijagnostici, tog dijela kralježnice vrši se magnetnom rezonancom. Županijska bolnica Livno, nema takav uređaj, pa se prvi korak u pretrazi takvih i sličnih oboljenja vrši RTG snimkom. Ako se pak po nalazu neurologa sumnja u teža oboljenja, ide se korak dalje i radi CT snimak, koji je u konkretnom slučaju urađen 31.10.2016. godine, što je prema njegovom mišljenju više nego žurno, budući da je praksa da se čeka i po 2 mjeseca za druge, ne hitne slučajeve. Izuzev „hitnoće“ kao što su djeca ili bolnički pacijenti, u praksi bolnice je da se to radi u roku od dva do tri dana, prema procjeni liječnika. Kod tužitelja je urađen žurni CT snimak, detaljno opisan, gdje je dana jasna dijagnoza da je problem u segmentu „L5/S1“, ali je tražena i pretraga magnetnom rezonancom. Prema njegovom mišljenju, kod takve dijagnoze nužno je intervencija liječnika neurokirurga. Bolnica Livno nema odjel neurokirurgije, i takvi zahvati rade se u KB Mostar.

Iz izjave svjedoka A. B. P., proizlazi da je ista zaposlena u Županijskoj bolnici Livno 11 godina, a već 4 godine radi kao liječnica specijalist neurologije. Osobno je liječila tužitelja. Sjeća se da se javio na odjel, bila je subota oko podneva. Javio se sa simptomima bolova u trbuhu, kralježnici, nozi, kao i to da ne može regulirati mokrenje. Bolovi u leđima su trajali duže, dva tri mjeseca, dok probleme sa mokrenjem ima od prije nekoliko dana. Obzirom na stanje, hitno je neurološki pregledan i od strane radiologa odrađena je pretraga RTG i CT aparatom, 27. i 31. 10., koji je indiciran kao hitan. Odmah po prijemu je bila sumnja u dijagnozu „Caudae equinae“, koja je u konačnici i ispostavljena kao ispravna. Tužiteljeva sestra je došlo odmah u idući ponedjeljak na Odjel i donijela nalaz, nakon čega je osobno kontaktirala dr. L., koji radi u bolnici Mostar kao neurokirurg, radi dogovora oko operativnog zahvata. Sutradan, po dogovoru 1.11.2016. godine, pacijent je primljen od strane dr. L. i osobno mu je pročitala sve nalaze. Doktor ga je primio 1.11., unatoč tome što je bio neradni dan i preporučio hitni snimak magnetnom rezonancom LS kralježnice. Tužitelj kao pacijent morao je biti upućen na liječenje u Bolnicu Mostar, budući da bolnica u Livnu nema odjel neurokirurgije.

Iz iskaza svjedoka G. L., proizlazi da je isti zaposlenik Sveučilišne kliničke bolnice Mostar. O predmetnom slučaju mu je poznato da se pacijent javio u 11. mjesecu 2016. godine, koji je u posljednjih 2/3 mjeseca imao bolove u leđima, koji su se širili niz nogu. Javio se na kliničku obradu u Bolnicu u Livno, kada mu je odrađena dijagnostička

⁴ <http://www.enciklopedija.hr/>

pretraga na području kralježnice L5 do S2. Nalaz CT-a je bio nejasan, jer se navelo da se radi o stenozi ili pak o drugoj etiologiji, pa je preporučio nalaz magneta, koji je odrađen 11.11. Dijagnosticiran mu sindrom „Caudae equinae“ na koji se od početka sumnjalo. Taj sindrom obuhvaća široki pojam, koji znači gubitak stolice i mokrenje, može biti uzrokovan različitim razlozima, između koji je i stenoza ali može biti i tumor ili pak diskus hernije. Dana 15.11. napravljena je operacija, odstranjen je dio kralješka koji se utiskivao a to je S1, odnosno spinozni dio do L5. Operacija je uredno prošla i pacijent je zadržan par dana na postoperativnom tretmanu. Iskustveno, svjedok je rekao da je kod ovakvih dijagnoza najbolje djelovati dijagnostički i operativno u roku od 24 sata.

Iz iskaza M. B. proizlazi da je zaposlenik Sveučilišne kliničke bolnice Mostar. U operaciji je sudjelovao kao asistent neurokirurgu. Operacija je protekla uredno, za što je izdano i otpusno pismo. Posebnih saznanja o tijeku operacije svjedok nije imao.

Iskazi svjedoka su logični, autentični, usklađeni, i na izjave svjedoka stranke nisu imale konkretnih prigovora. U glavnom, svjedoci su potvrdili navode stranaka, kao i medicinsku dokumentaciju koja čini dio procesne građe izvedene na ročištu glavne rasprave i koja je poslužila kao podloga za sačinjavanje nalaza i mišljenja vještaka.

Tako iz nalaza ŽB Livno od 29.10.2016. godine, potvrđeno da se tužitelj B. V., u pratnji svoje sestre, upućuje od strane Hitne medicinske pomoći na odjel Neurologije. Tužitelj je tu liječen zbog bolova, koje osjeća unatrag 2-3 mjeseca, nakon podizanje teškog tereta. U zadnjih 5 dana, problemi se intenziviraju, sa manifestacijom u vidu propagacije niz desnu nogu uz utrnulost iste, predjela zdjelice, prepona i natkoljenice. Od dan prije, bolovi u trbuhu, povraćanje. Prije tri dana ne kontrolira mokrenje, prema navodima „pobjegne mu mokraća“ a stolicu nije imao pet dana. U prilogu RTG snimak kralježnice. Izražena stenoza trupa L5 kralješka u odnosu na S1. Prema nalaz liječnika, hitno uraditi žurni MSCT kralježnice. Kontrola s nalazom. Dana 31.10.2016. g. obavljena kontrola s nalazom MSCT-a. Idući pregled 2.11.2016. godine, te zatraženo sačiniti uputnicu za MRI kralježnice u Odjelu radiologije SKB Mostar.

Iz nalaza ŽB Livno, Kirurški odjel, pacijent B. V. dana 29.10.2016. godine obrađen uz dijagnozu „caudae equinae susp.“ uz preporučeni pregled neurologa.

Iz dokaza Obrazac liječnika broj protokola 8430/16 proizlazi da je pacijent B. V. dana 29.10.2016. godine javio na Odjel hitne medicinske pomoći Doma zdravlja Livno, radi zdravstvenih problema. Isti je otpušten uz dani nalaz i mišljenje istoga dana u 10.30 sati, dakle 15 minuta nakon prijema.

Iz nalaza ŽB Livno od 31.10.2016. godine proizlazi da je tužitelju snimljen MSCT kralježnice dana 31.10.2016. godine uz dani radiološki nalaz. Također je tužitelj i dalje liječen kod prvo tuženika, te su mu sačinjeni nalazi od 22.11.2016. godine, do 3.5.2017. i 9.10.2017. do 12.6.2018. godine.

Iz dokaza Otpusno pismo Klinike za kirurgiju, Klinički odjel za neurokirurgiju, sa Povijesti bolesti matičnog broja 169851 pacijenta, proizlazi da je tužitelj B. V. klinički liječen kod drugo tuženika, s datumom prijema 15.11.2016. godine do 18.11.2016. godine radi dijagnoze caudae equinae, uz hitni operativni zahvat „laminectomy S1 et partim L5, S2“. Tužitelj klinički obrađen sa potrebnim nalazima i operativni zahvat uz opću anesteziju izveden 15.11.2016. godine, koji je uredno prošao. Operaciju izveo dr. L. uz asistenciju dr. B.. Pacijent otpušten sa odjela 18.11.2019. godine. Preporučena kontrola i stacionarno fizijatrijsko liječenje. Tako je i isti pristupio na liječenje na odjelu Klinike za fizikalnu medicinu i rehabilitaciju, Sveučilišne kliničke bolnice Mostar i što je vidljivo iz dokaza Nalaz od 12.1.2017. godine, s početkom obrade 11.1.2017. godine.

Tužitelju je i na odjelu za Klinički zavod za radiologiju rađena i magnetna rezonanca, odnosno snimanje sa datumom nalaza 19.1.2017. godine.

Prema nalazu Klinike za kirurgiju, ambulate za neurokirurgiju SKB Mostar, od dana 30.5.2017. godine, post operativno je kod tuženika dijagnosticirana bolest lumbalnog i drugog intervertebralnog diska sa radikulopatijom, uz zaključak da su minimalni izgledi za oporavak neurološkog statusa.

Tužitelj se dalje javlja i u Kliniku za fizijatriju i rehabilitaciju Kabinet za urodinamiku dana 15.3.2017. godine, pregledan od strane specijaliste fizikalne medicine i rehabilitacije, uz danu preporuku.

Dalje, tužitelj se dana 10.12.2016. godine javlja i u Polikliniku korak. Po preporuci liječnika dr. M. V. radi dijagnostičke pretrage, uz preporučenu kontrolu i transferzalne presjeke kroz S1-S2. U konačnici po Nalazu od 2.6.2017. godine, sindromi kaude ekvine sa oštećenjem sfinktera trajne je naravi i posljedica je kompresivnoga živčanog oštećenja, koje je predugo trajalo. Kontrola nije potrebna.

Dalje iz dokaza, Nalaz, ocjena i mišljenje Instituta za medicinsko vještačenje Mostar broj NI-PL-P-MO-5244/17 od 16.8.2017. godine kod tužitelja B. V. utvrđena je oštećenje organizma u visini od 90 %.

Na prijedlog tužitelja u okolnostima i obimu, provedeno je medicinsko vještačenje po vještaku doc. dr. H. B., stalnom sudskom vještak iz Tuzle. Vještaku je izdan zadatak da sačini nalaz i stručno mišljenje na okolnosti utvrđivanja eventualnih propusta tuženih 1. i 2., u utvrđivanju uzročnosti u nastupanju invaliditeta kod tužitelja. Vještak je bio dužan očitovati se na okolnosti propusta u medicinskom postupku i tretmanu, u smislu neprimjenjivanja standardnih i stručnih postupaka, vodeći naročito računa o eventualnim propustima tuženih u smislu pravovremenog otkrivanja i stručne reakcije prilikom dijagnosticiranja sindroma „CAUDA EQU UINA“ i adekvatnog medicinskog zahvata koji je trebao otkloniti posljedice navedenog sindroma na tijelu i organizmu tužitelja. U smislu dokazivanja visine tužbenog zahtjeva vještak je bio dužan procijeniti stupanj pretrpljenih duševnih bolova zbog umanjenja životne aktivnosti, trajanje dana i stupnja pretrpljenih, kako bolova tako i straha. Vještačenje je provedeno na temelju dostupne dokumentacije u spisu predmeta. Vještaku je dana mogućnost da mu po vlastitoj procjeni, budu prezentirani i ostali dokazi uključujući pregled tužitelja.

Vještak je tako sačinio svoj pismeni nalaz i dao svoje stručno mišljenje, s tim da je saslušan na ročištu glavne rasprave dane 8.11.2019. godine. Tako iz nalaz i mišljenja vještaka proizlazi da je isti sačinjen na temelju svih dokaza koje čini procesnu dokumentaciju, i koje su od strane suda dostavljene vještaku. Vještak polazi od okolnosti slučaja, da se tužitelj obratio tuženicama zbog bolova u slabinskoj kralježnici i obje noge, nekontroliranog mokrenja i defekacije. Nakon inicijalne obrade indicirane od strane neurologa, dijagnosticiranja suženja slabinskog dijela kralježnice, upućen je na odjel neurokirurgije SKB Mostar, gdje je 15.11.2016. godine operiran. Poslije operacije, liječen fizikalnom rehabilitacijom, procedurama što stacionarnim, što ambulantnim, pod stalnim nadzorom neurologa i fizijatarata. Nalazima neurologa i neurokirurga u 6. mj. 2017. godine stanje shvaćeno kao definitivno. Zaostale poremećaje funkcije slabinske kralježnice, oštećenja motorike i senzibiliteta na nogama te nemogućnost kontrole sfinktera. Prema zaključku vještak, u konačnici ne nalazi se propust u tijeku liječenja. Uzročnost u nastupanju teškog invaliditeta nalazi se u teškim oštećenjima nerva u regiji križno slabinske kralježnice, uzrokovane pomjeranjem trupa kralježnice unaprijed i suženjem slabinskog dijela spinalnog kanala koje je predug trajalo. Standardni

medicinski postupci i protokoli liječenja ovakvih pacijenata u BiH nisu precizno definirani. Medicinska praksa u tretmanu pacijenata sa suženim spinalnim kanalom križne regije i nemogućnosti kontrole sfinktera, zahtjeva prioritet dijagnostike i relativnu hitnost tretmana, bez preciznog vremenskog ograničenja. U konkretnom slučaju, nije uočen propust dijagnostike, obrade i liječenja kod pacijenta. Sumnja na sindrom kaude ekvine je postavljen već prilikom prvog pregleda pacijenta. Indicirana je adekvatna medicinska obrada, preporučena konzultacija kompetentnih medicinskih specijalist. Intenzitet promjena na LS kralješnici korelira intenzitetu smetnji i koje je pacijent imao. Operativni zahvat je način po standardima suvremenom medicinskom pristupu tretmana ovakvih bolesti, u granicama oboljele regije. Neposredni operativni i post operativni tijek protekao je uredno. Po otpustu dana je jasna preporuka nastavak liječenja. Fizikalno rehabilitacijske procedure su obavljene u dovoljnom vremenu i po procedurama tretmana ovakvih bolesti. Pomjeranja kralješka iz anatomskeg položaja križne regije, intenzivna i druga kompresija korijena živca križno slabinske kralješnice, su razlozi posljedica koje su zaostale nakon provedenog liječenja. U konkretnom slučaju da je operativni zahvat i ranije načinjen ne može se utvrditi da bi posljedice bile manje ili da bi izostale.

Dalje, vještak je utvrdio i da je tužitelj trpio i duševne bolove i da postoji umanjeno opće životne aktivnosti od 50 % i to zbog otežane samostalne pokretljivosti, hoda na široj osnovi, limitiranosti pokreta u LS kralješnici 25%, nekontroliranog mokrenja i defekacije 10% i psihičkih smetnji, uzrokovanih teškim invaliditetom 15 %. Pacijent je trpio i bolove jakog, srednjeg i slabog intenziteta. O okolnostima straha vještak se nije izjasnio. Iako je zadatak vještaka bio izjasniti se o okolnosti kako dužine i trajanja bola, tako i straha, prema ocjeni suda, nalaz nije manjkav, kada se u obzir uzme primarni nalaz i utvrđivanje uzročnosti u nastupanju teškog invaliditeta kod tužitelja.

Tužitelj je prigovarao nalazu vještaka u dijelu što u istome ne postoje bilo kakve znanstvene niti relevantne činjenice iz znanstvene literature, koje su se citirale. Također je prigovarao da je vještačenje nepotpuno jer vještak nije uzeo u obzir svu liječničku dokumentaciju a vještak je i paušalno uradio obračun visine, prvenstveno nije odredio strah, kao kategoriju koja se traži tužbenim zahtjevom. Prigovori su iznijeti i na obračun umanjenja životne aktivnosti od 50 %, kada je kod tužitelja utvrđen iznos od 90 % invaliditeta.

Vještak je na dane prigovore odgovorio, što nije posebno naveo stručnu literaturu koju je koristio, ne smatra potrebnim za izradu nalaza i davanja stručnog mišljenja. Sud smatra da je tako usmjereni prigovor neosnovan. Davanje stručnog nalaza i mišljenja ne podrazumijeva obrazlaganje teoretskih medicinskih izvora, i isto ne može biti matematički obračun nego primjena standarda unutar autonomne, pravno regulirane profesije kao što je medicina ili konkretno neurologija i neurokirurgija. Također je neosnovan prigovor tužitelja da vještak nije koristio svu dokumentaciju, kada je ista i pobrojana u samom nalazu, a i sam vještak je potvrdio da je ista korištena i da mu nije bilo potrebno neposredno pregledati tužitelja. Potvrđeno je i da je bila pravovremena reakcija, na način kako to smatra tužitelj, do drugačijeg ishoda ne bi došlo. Sud je stoga odbio zahtjev tužitelja za dopunom nalaza, ili pak za promjenu imena vještaka, po načelu ekonomičnosti postupka. Također i da je dopuna nalaza učinjena u dijelu izračuna visine štete, isto ne bi utjecalo u konačnici na donošenje drugačije odluke.

Iz pobrojanih dokaza utvrđuju se odlučne činjenice, da se tužitelj radi pružanja zdravstvenih usluga, javio kod prvo tuženika (subota) 29.10.2016. godine oko podne gdje je primljen na odjel Neurologije. Zdravstvene tegobe, koja uključuju prvenstveno bol u

području slabinsko križne kralježnice, osjeća unatrag 2-3 mjeseca, dok par dana prije javljanja liječniku ima oslabljenu kontrolu mokrenja i izostanak defekacija. Istome je pružen adekvatan medicinski tretman. Pregledan je od strane neurologa, dijagnostički obrađen od strane radiologa, uz utvrđenu sumnju na „CAUDA EQU UINA“. Sa nalazima, upućen u Sveučilišnu kliničku bolnicu Mostar, radi obrade od strane neurokirurga, koji ga je pregledao dana 1.11.2016. godine. Radi dobivanja kompletne medicinske slike, na traženje neurokirurga, u SKB Mostar odrađeno je snimanje magnetnom rezonancom i zakazan operativni zahvat. Radi operacije primljen kod drugo tuženika 15-18.11. kada je i odrađena operacija. Dakle, tužitelj je nakon 16 dana od javljanja tuženiku 1. operiran od strane tuženika 2. Post operativno tužitelj također liječen fizikalnom rehabilitacijom. Nakon provedenog liječenja, kod tužitelja se nije popravilo zdravstveno stanje, pa je uslijed pomjeranja kralješaka iz anatomskog položaja križne regije, intenzivna i duga kompresije korijena živca križno slabinske kralježnice, razlog posljedica koje su ostale unatoč provedenom liječenju. Kod tužitelja je ustanovljena invalidnost, koja je rezultirala 50 % umanjnjem opće životne aktivnosti. Sud je postupku ocijene adekvatnosti pruženog medicinskog tretmana i u postupku dovođenja u vezu radnje tuženika 1. i 2. sa ustanovljenim invaliditetom, odnosno umanjnjem opće životne aktivnosti tužitelja, u cijelosti poklonio vjeru danom nalazu i mišljenju vještaka dr. H. B.. Tako sud u postupanju 1. i 2. tuženika ne nalazi bilo kakvih propusta, koji bi kod tužitelja uzrokovale umanjnje opće životne aktivnosti i da je ona posljedica liječničke greške u medicinskom tretmanu. Posljedica se ne može nikako pripisati u krivnju liječnika i drugog osoblja zbog postupanja koje nije bilo u skladu sa pravilima medicinske struke. Postupanje tuženika se ne može nikako okarakterizirati kao nestručno, nepažljivo i nepropisno i da je posljedica invalidnosti neprikladno liječenje, ili rezultat greške u dijagnozi, profilaksiji (zaštitnim mjerama za sprječavanje neke bolesti) i naknadnoj skrbi.

Tužitelj je dokazao da je kod njega nastupila invalidnost koja je izražena u 90 %, a rezultirala 50 % umanjnjem životne aktivnosti, i ogleda se u utrjenosti trupa, otežanoj pokretljivosti, jodalimiranih pokreta u LS kralježnici, nemogućnosti kontroliranja sfinktera i psihičkim smetnjama zbog stupanja invalidnosti. Međutim za nastanak takve posljedice, sud ne dovodi u vezu bilo kakvo postupanje tuženika 1. i 2., nego je isto isključivo rezultat pomijeranja kralješaka iz anatomskog položaja križne regije, intezivna i duga kompresija korijena živca kralježnice, posljedicom koje su nastale kod tužitelja smetnje koje su opisane. Navedeno je utvrđeno po nalazu vještaka medicinske struke, koje je u konačnici odgovorno tvrdio da pravovremena reakcija, (48 sati) što uključuje hitan neurokirurški zahvat kod tužitelja, ne bi garantirao da do neželjene posljedice ne bi došlo. Tužitelj se tijekom cijeloga postupka upravo pozivao na blagovremenost reakcije od strane tuženika, koja u konačnici nije dovedena u vezu sa posljedicom.

Iako vještak nije dao svoj nalaz na okolnosti dužine trajanja straha, iako mu je sud za isto dao nalog po Rješenju broj 68 0 P 050748 18 P od 19.3.2019. godine, nalaz nije bilo nužno dopuniti jer to ne bi utjecalo na drugačiju odluku suda. Tako isto sud nije posebno cijenio nalaz vještaka ekonomske struke, niti iskaze svjedoka, koji su saslušani na ročištu glavne rasprave, J. I., D. B. i M. B., saslušanih na ročištu gl. rasprave dana 31.5.2019. godine. Saslušanje istih je provedeno na okolnosti dokazivanja visine tužbenog zahtjeva. A kako je prema ocjeni ovoga suda, otpala osnova tako je obračun visine tužbenog zahtjeva nebitan za donošenje odluke.

Odredbom čl. 2. st. 1. Zakona o zdravstvenoj zaštiti, propisano je da se zdravstvenu zaštitu u smislu zakona, obuhvaća sistem društvenih, grupnih i individualnih

mjera, usluga i aktivnosti za očuvanje i unapređenje zdravlja, sprečavanje bolesti, rano otkrivanje bolesti, blagovremeno liječenje, te zdravstvenu njegu i rehabilitaciju, kao i primjenu zdravstvenih tehnologija.

Odredbom čl. 154. st. 1. ⁵Zakona o obveznim odnosima propisano je da za slučaj tko drugome prouzrokuje štetu dužan je naknaditi, ukoliko ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje. Odredbom čl. 155. ZOO-a propisano je da štetu predstavlja umanjenje nečije imovine (obična šteta), sprečavanje njezina povećanja (izmakla korist) i nanošenje drugom fizičkog ili psihičkog bola ili straha (nematerijalna šteta).

Odredbom čl. 172. st. 1. ZOO-a propisano je da pravna osoba odgovara za štetu koju njegov organ prouzrokuje trećoj osobi u vršenju ili u vezi sa vršenjem svojih funkcija.

Dalje, odredbom čl. 166. st. 1. ZOO-a propisano je da vjerovnik ima pravo na naknadu štete, koje je dužnik u vrijeme zaključenja ugovora morao predvidjeti kao moguće posljedice povrede ugovora, a s obzirom na činjenice koje su mu tada bile poznate ili morale biti poznate.

Da bi postojala odgovornost za štetu, moraju se ispuniti opće pretpostavke odgovornosti za štetu, a to su: subjekti odgovornosti za štetu, štetna radnje štetnika, uzročna veza i protupravnost štetne radnje. Uzročna veza ili kauzalni nesus, je veza koja mora postojati između štetne radnje i štete, tako da se šteta javlja kao posljedica štetne radnje. Sud prvenstveno iz provedenih dokaza ne nalazi protupravnost u postupanju tuženika 1. i 2., a i za slučaj da je ta protupravnost nije izostala, između radnji tuženika u odnosu na posljedicu koja je nastupila kod tužitelja, koja se ogleda u njegovoj invalidnosti, sud ne nalazi vezu. Tužitelj se javio kod tuženika za pružanje medicinskih usluga, uvjetovanih njegovim zdravstvenim stanjem i pravilima struke, za to je pružena adekvatna zdravstvena usluga, ali u konačnici izostao je rezultat koji je tužitelj očekivao. Time se nikako ne može dovesti u vezu kako aktivne, tako i pasivne radnje tuženika, koje predviđaju adekvatnu dijagnozu i blagovremenu reakciju, sa konačnim stanjem tužitelja.

Ocijenom utvrđenog činjeničnog stanja, sud nije našao da je tuženik postupao protupravno, mimo granica ovlaštenja, niti je dovedena u vezu posljedica koja je nastupila kod tužitelja sa takvim postupanjem i stoga tuženici nisu odgovorni kako prvenstveno po principu deliktne, tako i ugovorne odgovornosti za štetu. Sud je stoga ocijenio da je tužbeni zahtjev pravno neosnovan, te je isti odbio.

Odluka o troškovima.

Na ročištu za glavnu raspravu punomoćnik tuženika 1. i 2. su postavili određen zahtjeve za naknadu troškova koje su imali u tijeku ovoga postupka.

Punomoćnik tuženika 1. potražuje troškove sastava odgovora na tužbu u iznosu od 890,00 KM, pristup na 4 ročišta svaka u iznosu od 890,00 KM, uvećano za PDV 17 %.

Sud je ocijenio da je tako učinjeni izdata opravdan za vođenje postupka te je tuženiku pod 1. priznato djelomično tako učinjeni izdatak, a koji se sastoji od troškova sastava odgovora na tužbu 890,00 KM, zatim pristup na pripremno ročište 13.3.2019. godine 890,00 KM, glavna rasprava 22.5.2019. godine 890,00 KM, nastavak glavne

⁵ Zakon o obveznim odnosima („Sl.list SFRJ“, broj: 29/78, 39/85 i 57/89, „Sl.list RBiH“, broj: 2/92, 13/93 i 13/94 i „Sl. novine FBiH“, broj: 29/03); („Službene novine FBiH“, broj: 2/92, 13/94),

rasprave 5.9.2019. godine i 8.11.2019. godine po 445,00 KM, ukupno 3.560,00 KM uvećano za 17 % pdv-a 605,00 KM što iznosi 4.165,20 KM.

Punomoćnik tuženika 2. također potražuje troškove postupka sastava odgovora na tužbu 914,00 KM, pristup na ročište 13.3.2019. godine, glavnu raspravu 22.5.2019. godine 938,00 KM, pristup na nastavak glavne rasprave od dana 5.9.2019. i 8.11.2019. godine po 466,00 KM što ukupno iznosi 3.700,00 KM i pdv 629,00 KM, ukupno 4.329,00 KM. Tuženik 2. potražuje i troškove korištenja automobila izvan sjedišta ureda na relaciji Mostar-Livno-Mostar, 776,16 KM, sve ukupno 5.105,00 KM. Sud je ocijenio djelomično osnovanim tako istaknuti zahtjev u visini od 4.329,00 KM (sa pdv-om). Visina troškova je određena na osnovu Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika u FBiH⁶, te članu 31. Zakona o odvjetništvu FBiH⁷, pri tome sud je uzeo u obzir samo troškove koji su bili potrebni radi vođenja parnice (čl.387.ZPP).⁸ Sud nije uvažio zahtjev tuženika 2. za naknadu troškova prijevoza punomoćnika na putnoj relaciji Mostar-Livno-Mostar, jer tako učinjeni izdaci po stavu suda nisu nužni izdaci za vođenje ovoga postupka.

Odredbom članka 179. st.2. ZPP-a određeno je da će sud u presudi kojom nalaže izvršenje neke činidbe odrediti rok od 30 dana za njeno izvršenje.

Obzirom na uspjeh tužitelja u postupku, odlučujući u granicama istaknutih zahtjeva, sud je pored toga što ga je obvezao da snosi troškove tuženika 1. i 2., odlučio i da je isti dužan sam snositi svoje troškove postupka.

Radi svega naprijed izloženog odlučeno je kao u izreci presude.

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Kantonalnom sudu Kantona 10 Žalba se podnosi putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku u roku od 30 dana.

*sudac,
Jurica Babić*

⁶ Službene novine FBiH br. 67/02,22/04

⁷ „Službene novine FBiH“, broj: 40/02

⁸ ovakav pravni stav zauzeo je Ustavni sud u svojoj odluci AP 2757/06